

Føgtmann: Jeg ønsker at omtale et Par Spørgsmaal, som jeg venter i den indeværende Rigsdagssamling ville komme til at foreligge den høje Regering og Finansudvalget til formentlig velvillig Afgørelse. Det første Spørgsmaal angaar Jernbanevæsenet, det er en Henstilling om Oprettelsen af en ny Holdeplads paa et for dette Ting velkendt Sted, nemlig mellem Holbæk og Tølløse Station. Stedet ligger midt i min Valgkreds, og der er mange andre Grunde til at anbefale det, Grunde, som jeg haaber, ville virke overbevisende for den højtærede Minister, som jeg ikke ser er til Stede, og for Finansudvalget, der vil komme til at tage sig af Sagen. Det er meget kendeligt, at vor Jernbaneadministration — jeg siger det ikke for at laste den, men for rent faktisk at paapege Forholdet — just ikke har været meget forudseende i sine Anlæg, den har ikke baseret disse paa at være brugbare i et længere Tidsrum. Selv ved Jernbaner af ny Dato som Kalundborgbanen, der næppe er et kvart Aarhundrede gammel, har der allerede vist sig ret betydelige Mangler ved Anlægget, hvilket har givet Anledning til betydelige Udviklinger og Nyanlæg paa forskellige Steder. Der er ikke noget at sige til det, Udviklingen har gaaet rask for sig paa Jernbanevæsenets Omraade, og Fordringerne ere blevne ved at stige. Hvad det angaar at sørge for Hovedstandsættelser paa vore Statsbanestationer og dertil svarende Forhold, forekommer det mig, at Administrationen har været nogenlunde levende, den har nogenlunde fulgt med, har nogenlunde haft sine Planer færdige og har været nogenlunde heldig med at forhandle med Finansudvalget og Rigsdagen om at faa de tilstedeværende Mangler afhjulpne. Der er imidlertid en anden Opgave i Jernbanevæsenets Udvikling, som synes mig at gaa noget mere trykket, og det er Suppleringen af Stationspladserne. Det er ganske sikkert, at de ældre af vore Statsbaner ere anlagte efter en helt anden Betragtning af de Krav, man kan stille til Jernbanedriften, end efter den, der efterhaanden gør sig gældende, og blandt de Forhold, der ere blevne forandrede og ret naturligt ere blevne forandrede, er det, at man ikke længere ret vel kan finde sig i de mange, lange Afstande mellem Stationerne, man saa ofte begyndte med ved vore Jernbaneanlæg. Man har ogsaa maattet raade Bod paa en hel Del Savn i denne Anledning, og jeg tror ogsaa, det kan være berettiget at holde den Fordring oppe, selvfølgelig med en rimelig Begrænsning.

Man klager nok over det daarlige Udbytte, som Jernbanerne give efter deres regnskabsmæssige Stilling paa Finansloven, og vi vide alle meget godt, at set fra Statskassens Synspunkt er det en ret trøstesløs Stilling, Jernbanerne have. Men samtidig trøste vi os alle med, at, om end Jernbanerne koste Statskassen meget, skulde de dog bringe visse indirekte Fordele, og ere disse nogenlunde indlysende, finde vi os gerne i Forholdet, for det er jo af den fælles Kasse, det gaar. Derfor er det ogsaa naturligt, at man i de senere Aar altid har haft Øjet fæstet paa en Rettelse af de ældre Jernbaneanlæg og en Imødekommen af de stedse stigende Fordringer om at faa nogenlunde godt beliggende Stationspladser, og man er ved nyere Jernbaneanlæg ogsaa gaaet ret vidt i den Henseende. Private Jernbaneanlæg ere gaaede meget stærkt frem i denne Retning, men for dem vilde det ogsaa være rent meningsløst at tænke sig Afstande som dem, vi havde ved vore første Jernbaneanlæg. Afstande mellem Stationerne paa 2 Mil og derover vil ikke noget Menneske finde paa at tænke paa nu.

Ved den af mig nævnte Plads mellem Holbæk og Tølløse, som for Resten hedder Vibberød, er der flere Grunde til Anlægget af en Holdeplads. Det er mig bekendt, at der i den sidste Tid i den Egn har cirkuleret et Andragende til Underskrift, som skulde indsendes til det højtærede Ministerium og Jernbaneadministrationen. Jeg er ikke sikker paa, om Andragendet er kommet til Jernbaneadministrationen og endnu mindre, om det er kommet Ministeren personlig i Hænde, og jeg kan heller ikke forlange, at den højtærede Minister skal kunne huske dette i Øjeblikket, men er det ikke kommet, vil det i en nær Fremtid komme til at foreligge den højtærede Minister til Overvejelse og foreløbig Afgørelse. Der er det særlige ved Pladsen der, at det er lettere og billigere at anlægge en Holdeplads der, end det er paa de fleste andre Steder i Landet, og jeg mener ogsaa, at Fordringerne, der stilles her, ere naturligere end de, der stilles de fleste andre Steder, idet der allerede er et Vigespor, som har ligget der en hel Del Aar. Man kalder det derude paa Egnen det „militære“ Vigespor, om med Rette, kan jeg ikke afgøre. Da det blev anlagt for en Del Aar siden, sagde man nemlig, at det skulde tjene militære Hensyn, idet den lange Afstand mellem Stationerne var upraktisk under Forhold, hvor man hurtig skulde mobilisere Hæren, eller hvor man maaske